

معرفی راهکارهای مهار اثرات منفی توسعه شهری با بهره‌گیری از تکنیک‌های نوین طراحی شهری در عصر انقلاب شهری

مهدي سالك احمدی*

1- کارشناس ارشد طراحی شهری دانشگاه علم و صنعت ایران، Mehdi.yrc@Gmail.com

چکیده

تحلیل و بررسی آمار و گزارش‌های سازمان ملل متحد حاکی از وقوع و شکل گیری پدیده ای نو و مهم برای اولین بار طی چند سال آتی در تاریخ زندگی بشر می‌باشد که اهمیت آن همتر از با پیدایش عصر کشاورزی، انقلاب صنعتی، جهانی شدن و عصر اطلاعات است. انقلاب شهری، زندگی در شهر یا شهرنشینی اکثربیت مردم جهان نامی است که می‌توان به این پدیده اطلاق کرد. این جمعیت انبوه درصد زیادی از منابع انرژی، تولیدات بنیادین خالص کرده زمین و زمین های مناسب آن را جهت ایجاد زیرساخت‌های زندگی، تداوم حیات و رفاه خویش مصرف و باعث افزایش میزان آلودگی و نابسامانی ها خواهد شد.

فشاری که به دلیل رشد جمعیت رخ می‌دهد عامل مهمی در از بین رفتن محیط زیست، منابع و کیفیت زندگی در مناطق شهری است و این خود بزرگترین چالش پیش روی طراحان و برنامه ریزان شهری می‌باشد. لذا تلاش در راستای دستیابی به شیوه‌ها و تکنیک‌های کارآمد و اثر بخش که نتایج منفی حاصل از این پدیده را تعدیل نماید امری اجتناب ناپذیر است. این پژوهش با بهره‌گیری از روش توصیفی - تحلیلی و استفاده از شیوه تحقیق مرور متون و منابع و بررسی نظرات اندیشمندان به بازخوانی اصول و مفاهیم مرتبط پرداخته است. هدف اصلی تحقیق معرفی کارآیی، اثر بخشی و نقش هم افزای بهره‌گیری تلفیقی از تکنیک‌های نوین طراحی شهری مورد نظر در مقایسه با سایر تکنیک‌های فعلی مطرح، به ویژه بهره‌گیری از توان بالای فضاهای زیر سطحی در این زمینه انجام یافته است. در انتها نیز با اثبات فرضیه تحقیق مبنی بر اثر بخشی الگوی پیشنهادی در راستای دستیابی به امکان بازیافت هرچه بیشتر زمین، کاهش حضور خودرو در فضاهای شهری و افزایش حضور انسان در محیط‌های شهری، به معرفی راهکارهای اجرایی پرداخته خواهد شد.

واژه‌های کلیدی: شهر، طراحی شهری، شهر پایدار، فضاهای زیرسطحی، محیط‌های شهری.

۱- مقدمه

امروزه بر اساس آمار رسمی سازمان ملل متحد، جهان چنان رشد جمعیت و اسکان این جمعیت را در شهرهای خود تجربه می‌کند، که در طول تاریخ زندگی بشری بی سابقه بوده و می‌توان وقوع پدیده ای مهم و همسان با پدیده‌های عصر کشاورزی و انقلاب صنعتی را در عصر حاضر شاهد بود که همانا انقلاب شهری یا شهرنشین شدن اکثربیت مردمان جهان می‌باشد. اسکان درصد بالای جمعیت در شهرهایی که تنها حدود ۳ درصد سطح کرده زمین را اشغال کرده اند اما مصرف کننده سالانه بیش از ۸۰ درصد منابع طبیعی موجود هستند و در سال میلیون‌ها تن زباله و گازهای گلخانه ای نیمه تجزیه شده تولید و مواد سمی فراوانی را